

1. FUNCȚIA EMOTIVĂ/EXPRESIVĂ/REFLEXIVĂ - centrată pe **EMITĂTOR**

- Capacitatea emițătorului de a personaliza discursul, de a se exprima clar, logic, nuanțat;
- Evidențierea stărilor afective sau a reacțiilor sufletești ale **emițătorului** la contactul cu o anumită realitate.
- **Mărci lingvistice:** persoana I pronominală și verbală, interjecții, intonația interogativă/exclamativă, adjective cu valoare de epitet, etc.

2. FUNCȚIA CONATIVĂ/PERSUASIVĂ/RETORICĂ – focalizată pe **RECEPTOR**

- Denotă capacitatea mesajului de a realiza un contact, o conexiune între cei care dialoghează;
- Se referă la efectul de convingere pe care mesajul trebuie să-l aibă asupra **destinatarului**, de la care se intenționează să se obțină un anumit răspuns;
- **Mărci lingvistice:** persoana a II-a (pronume și verbe), cazul vocativ (substantive, adjective), verbe la imperativ, intonația interogativă/exclamativă, etc.

3. FUNCȚIA REFERENȚIALĂ/DENOTATIVĂ/COGNITIVĂ – vizează **CONTEXTUL**

- Capacitatea enunțurilor de a transmite informații, prin apelul la un cod cunoscut interlocutorilor;
- **Mărci lingvistice:** termeni ce denotă elemente ale situației de comunicare: cuvinte care denumesc spațiul, timpul (adverbe de loc, de timp, etc.) și persoanele implicate în dialog direct sau indirect (pronume/adjective demonstrative, pronume personale / de politețe, etc.)

4. FUNCȚIA POETICĂ/STILISTICĂ/ESTETICĂ – orientată asupra **mesajului**

- ☐ Este centrată asupra **forme** mesajului și nu a conținutului lui;
- ☐ Rezultă exprimări plastice;
- ☐ **Mărci lingvistice:** figuri de stil, imagini poetice, etc.

5. FUNCȚIA FATICĂ – vizează **CANALUL DE COMUNICARE**

- ❖ Denotă capacitatea de a controla și menține contactul dintre partenerii de dialog;
- ❖ Verificarea modului de funcționare a contactului dintre instanțele comunicării orale se realizează de obicei prin secvențe textuale de tipul :
Alo, mai ești pe fir?; Mă înțelegi?; Ai auzit?;
- ❖ **Mărci textuale în comunicarea scrisă:** *Ei bine...; Să vedeți ce s-a întâmplat, etc*

6. FUNCȚIA METALINGVISTICĂ – este orientată spre **COD**

- Se manifestă când apare necesitatea de a se atrage atenția asupra **codului** utilizat în cadrul comunicării;
- Utilizarea explicațiilor, a gesturilor sau a tonului indică receptorului sensul în care trebuie decodificat mesajul;
- **Mărci textuale:** enunțuri interogative (*Nu înțeleg, la ce te referi? Ce înțelegi tu prin „metatext”?*) sau prin enunțuri explicative (*Nu se „nu fă!” ci „nu face!”*)

FUNCȚIILE
COMUNICĂRII